

BŰNMEGELŐZÉSI HÍRLEVÉL

Kábítószer-ellenes Világnap

Az ENSZ döntése alapján június 26-át 1987 óta Kábítószer-ellenes Világnapként tartjuk számon. A világnap célja felhívni a figyelmet a drogfogyasztás veszélyeire és a kábítószer-kereskedelem elleni harc fontosságára.

Mit is nevezünk kábítószernek?

Kábítószer (drog): minden olyan anyag, amely a szervezetbe kerülve az agyra hat és módosítja annak működését. Drognak tekintjük azokat az anyagokat, szereket, amelyek szervezetünkbe jutva módosítják gondolkodásunkat, érzelmeinket, viselkedésünket.

Mi a drogfüggőség?

Drogfüggőségről akkor beszélhetünk, ha valaki **állandó sóvárgást érez** egy adott szer után, a szer használatát nem tudja kontrollálni, mert a drog elhagyása testi és lelki, úgynevezett elvonási tüneteket okoz nála. Ez utóbbiak miatt az illető nem tudja abbahagyni a szer használatát. Egyfajta **kényszeres használatról** is beszélhetünk, hiszen az is jellemző, hogy a függő annak tudatában is folytatja a szer használatát, hogy tudja, az milyen súlyosan károsítja egészségét.

A drogfüggőség okai

A függőség, azaz a drogbetegség elsősorban **érzelmi probléma**, az érzelmi élet súlyos zavarai jár. Kialakulásának egyik alapvető tényezője a **családpatólógia**, azaz hogy az adott embert csecsemő- és kisgyermekkorában milyen traumák érték az anya-gyerek, illetve a későbbiekben az anya-apa-gyerek kapcsolati hálóban. A diszfunkcionálisan működő családok a későbbi drogfogyasztás fő rizikófaktorai.

A másik fő ok, mikor a személyiség defektusai, konfliktusai egybeesnek a drog elérhetőségével és egy krízishelyzettel (egy pubertás gyerek esetében [például egy válással](#)). Az ilyen családokban a hiány és a veszteség élményei uralkodnak, amelyek miatt a drogfüggőség könnyebben kialakulhat.

A pszichés-környezeti faktorok mellett ma már ismert az is, hogy drogfüggőknél egyfajta **genetikai sebezhetőség** is kimutatható. Az ilyen embereknél az úgynevezett agyi jutalmazó rendszerek működése deficites, azaz nem tudnak kellő örömet átélni, nem tudják kellően élvezni az "élet ízét". Ezeknél az embereknél a drogfogyasztást egy sikertelen öngyógyítási kísérleteként is felfoghatjuk. A drogfogyasztás nem csak örömszerzésre, de kín kerülésre is használható.

A drogfüggőség tünetei

Jellemző tünet az állandó sóvárgás, az addiktív keresés, mely a szenvedélybetegekre jellemzően az egész személyiséget átalakítja. Ugyancsak tipikus szimptóma a magatartásváltozás, a hazudozás, a családtól való eltávolodás, az elhanyagolt megjelenés, a sajátos öltözködés, a piercingek és tetoválások megjelenése, majd a testi leromlás, a pupillák tágulása vagy szűkülése, a visszahúzódó vagy agresszív, impulzív, paranoid megnyilvánulások. Ugyancsak intő jel lehet különböző tárgyak eladása, a pénzlopás. A folyamat rosszabbodását a rendőrségi, kriminális ügyek is jelzik.

A drogfüggőség kezelése

A drogkezelés mottója, hogy a drog helyett nincs semmi, a drog van valami helyett. Ha tehát a kezelés során megtalálják a "valamit", van remény a felépülésre. Az ugyanakkor tény, hogy szenvedélybetegségből meggyógyulni nem lehet, de absztinencia, illetve a drogfogyasztás jelentős csökkentése elérhető. Ez egy hosszadalmas folyamat, melynek első lépése lehet a környezetből való kiemelés, **kórházi diverzifikálás**. Ha viszont ezt nem követi speciális rehabilitáció - fél-egyéves időtartammal - akkor a visszaesés szinte 100 százalékos.

A problémára egyébként nagyon pontos "**az orvos kezel, a közösség gyógyít**" állítás, ugyanis a drogbetegség kezeléséhez szomato-pszicho-szociális és spirituális szintű kezelésre egyaránt szükséges. Tehát a civil szféra, az egyház, az öngyógyító közösségek szerepe rendkívül fontos, akár az, hogy családi háttér nélkül sem lehet igazán tartós felépülésről beszélni, ezért a család bevonása is alapvető.

(forrás: www.hazipatika.com, képek: inetrnet)

**Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság
Bűnmegelőzési Osztály**

TEGYÜNK KÖZÖSEN BIZTONSÁGUNKÉRT!